

6. navadna nedelja
Pirniče, 12. februar 2017
»Umetnost odločanja«

Dragi bratje in sestre!

Med vsemi knjigami stare zaveze - skupaj jih je 46 - se ravno Sirahova knjiga iz katere smo danes poslušali prvo berilo odlikuje z največ modrimi nauki in izreki o pravičnem, modrem in pobožnem življenju. Nastala je okrog leta 180 pred Kristusom izpod peresa Ješua ben Eleazarja ben Sira ali po naše Jezusa ben Siraha. Knjiga dobesedno prekipeva od modrosti, ki jo je avtor zbiral med judovskim narodom; med preprostimi ljudmi pa tudi med izobraženci, pismouki. Modrosti, ki jih najdemo v njej so univerzalne: veljajo za ljudi vseh časov in kultur. Tudi misli, ki so nam bile ponujene v razmislek danes, so ene takih:

»Zvestobo ohraniti je stvar tvoje dobre volje.

Predte je položil ogenj in vodo,

roko boš iztegnil, po čemer boš hotel.

Pred ljudmi sta življenje in smrt

in kar bo komu po volji, mu bo dano.« (Sir 15,15-16)

Ko ljudje storimo težko napako se strašno radi opravičujemo in iščemo take in drugačne izgovore za svoje ravnanje. Kdaj je to naš neposrečen karakter, ki smo ga podedovali, morda napačna vzgoja, ki smo je bili deležni, krivice, ki nam jih je storil ta ali oni. Ampak ko stvar iskreno in temeljito premislimo sami pred seboj in svojim Bogom, bomo morali priznati, da so končno vse odločitve, ki jih sprejemamo stvar naše izbire. *»Predte je položil ogenj in vodo«*, ti pa izberi po čem boš iztegnil roko.

Pravilno izbirati, bratje in sestre, je stvar modrosti. In od naših izbir je pogosto odvisno, kako zadovoljni bomo s svojim življenjem. Človek v svojem življenju naredi nekaj odločitev, ki so prelomne in v globini zaznamujejo njegove dni: ena takih je izbira poklica - ravno te dni se učenci zadnjih letnikov osnovnih in srednjih šol odločajo glede izbire nadaljnjega študija. Druga, nič manj pomembna odločitev je izbira življenjskega sopotnika, žene ali moža. Prav tako pomembna je odločitev za starševstvo. Z vsako od teh odločitev človek globoko poseže v tok svojega življenja, zato jim rečemo: življenjske odločitve. V življenju jih ni veliko, vendar so pomembne.

Poleg teh je v življenju še cel kup drugih, morda na prvi pogled manj usodnih odločitev, pa vendar ne zanemarljivih. Pravzaprav se človek neprestano odloča. Začne se pri povsem banalnih odločitvah, kot na primer to, kaj boš jedel za zajtrk. Pa vse do tistih zadnjih, hamletovskih: Biti ali ne biti. Če so odločitve sprejete brez premisleka, zgolj zaradi trenutne muhavosti, mode, javnega mnenja, tradicije... lahko kaj kmalu privedejo v nekakšno izpraznjenost človekovega življenja. Človek začuti, da njegovo življenje nima teže, da mu čas drsi iz rok. Vendar je, ko se enkrat tega zave, že na pravi poti rešitve. Večji problem je, ko se človek niti ne zaveda, da se namesto njega odločajo drugi in da sam le ubogljivo sledi ukazom teh, ki manipulirajo z njim. Pa naj si gre tukaj za reklame za te ali one izdelke, ki jim naivno nasedamo, ali za ideološke odločitve, komu bomo za naslednje štiri ali pet let zaupali oblast.

Kako se torej odločati, da bodo odločitve zares naše; in še več: da bodo pravilne? Pri vsem skupaj je daleč najpomembnejši cilj. Vedeti moramo, kaj si zares želimo doseči in ali je to, kar si želimo za nas resnično nekaj dobrega. Mnogokrat si ljudje v svoji površnosti predstavljamo, da je nekaj, kar si želimo, za nas dobro, pa se, potem, ko to dosežemo in je žal že prepozno, izkaže, da nam je to prej škodovalo, kot koristilo. Samo nagib: materialno bogastvo se še nikdar ni izkazalo za dober cilj. Potem, ko veš, kam hočeš in se zavedaš, da je to zate dobro, si je potrebno načrtovati pot: kako bom do te dobrine prišel: kateri koraki me približujejo cilju in kateri me vodijo stran. In nato zavestno delaš tiste odločitve, ki vodijo v pravo smer in se izogibaš tistih, ki te od cilja oddaljujejo. To je sicer slišati preprosto, vendar je v resnici mnogo težje. Zato je prav, da se pred pomembnejšimi odločitvami:

- Prvič: posvetujemo s kom, ki ima dovolj življenjskih izkušenj in modrosti.
- Drugič: da prosimo Boga za milost prave odločitve in
- Tretjič: si vzamemo čas in tišino, da v miru srca premislimo vse pluse in minuse, ki nam jih lahko taka ali drugačna odločitev prinese.

In potem se odločimo, zavedajoč se, da z vsako odločitvijo nekaj malega tudi tvegamo. Vendar se je odločati potrebno. Odlaganje z odločitvijo kdaj utegne biti prav tako nevarno, kakor slaba odločitev. V zaupanju, da nam Bog pri odločitvah pomaga in da nismo sami, smemo optimistično gledati v prihodnost. Amen.